

РЕШЕНИЕ

№ 9951

гр. София, 26.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4833** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44, ал.1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано по жалба на Е. Д. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. С. П. от САК, срещу Заповед № 24-VI-82-0146 от 27.04.2024 г. на заместник началника на 01 РУ-СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2, вр. чл.21, т. 7 от ЗООРПСМ му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година“.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на заповедта, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят твърди, че на 27.04.2024 г., заедно с приятели, посетил футболна среща между отборите на ПФК „ЦСКА – София“ и ПФК „Левски – София“. Около 15:50 часа се намирали на КПП № 3 на сектор „Б“, когато униформен полицейски служител му извършил личен обиск, при който установил, че към връхната дреха на Д. има пришито парче плат, което според Д. било предназначено да предпазва лицето от вятър и дъжд. Към момента на обиска това парче плат не се намирало на лицето на жалбоподателя, а било прибрано в предназначено за това място при качулката, като фабрично пришито. Полицейският служител скъсал парчето плат и поставил помощно средство – белезници при задържането на Д.. Жалбоподателят оспорва

компетентността на издателя на акта и твърди процесуално нарушение, ограничаващо правото му на защита поради разминаване между чл.21, т.7 от ЗООРПСМ и установената фактическа обстановка. Поддържа, че към момента на обиска намерената маска не е прикривала изцяло или отчасти лицето му, нито е затруднявала разпознаването му, а просто се е намирала в негова фактическа власт. Счита, че упражняването на фактическа власт върху маска не осъществява състав на нарушение по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ. Излага подробни съображения относно елементите от състава на нарушението по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ, за които счита, че в случая не са осъществени. Законът не предвиждал ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето за негово намерение, нито конкретното намерение на Д. е било да използва маската, тъй като това било бъдещо, несигурно събитие. Не била уредена отговорност за опит за носене на маска, а единствено за довършено деяние - носене на маска, която напълно или частично прикрива лицето и с това затруднява разпознаването. Претендира се отмяната на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски. Допълнителни съображения излага в писмени бележки от 21.06.2024 г., чрез адв. С. П..

Ответникът – заместник началник на 01 РУ-СДВР, чрез процесуален представител юрк. В., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното: Установява се от докладна записка от 27.04.2024 г. на И. К. И. – полицейски инспектор в 05 РУ-СДВР, че на същата дата бил дежурен по охраната на футболна среща между ПФК „ЦСКА – София“ и ПФК „Левски – София“ на Национален стадион „Васил Левски“ с начален час 16:15 часа. Около 15:50 часа, на КПП № 3, Сектор Б, проверил лицето Е. Д. Д., ЕГН [ЕГН], при което установил, че на горната му върхна дреха има качулка, към която е прикрепена маска за прикриване на лицето с цел да не бъде разпознат.

Служителят съставил Заповед за задържане по ЗМВР от 27.04.2024 г. на Д., мотивирана с разпоредбата на чл.21, т.7 от ЗООРПСМ.

В административната преписка се съдържа протокол от 27.04.2024 г. за доброволно предаване от Е. Д. Д., ЕГН [ЕГН], на ПИ И. К. И. на „1 брой черна текстилна маска“, който съдържа ръкописна забележка на Д.: „маската е пришита за дреха, която така съм закупил“.

Д. предоставил писмено обяснение от 27.04.2024 г. в идентичен смисъл: „На 27.04.2024 г. бил задържан от полицейски служител при посещението му на футболен мач между ПФК „ЦСКА – София“ и ПФК „Левски – София“, защото имал пришита маска към качулката на суитчера, който бил закупен в този си вид.

Издадена е оспорената Заповед № 24-VI-82-0146 от 27.04.2024 г. на заместник началника на 01 РУ-СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2, вр. чл.21, т. 7 от ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена ПАМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година“. Актът е мотивиран от фактическа страна с извършена от Д. противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на ЗООРПСМ – носене на един брой маска, пришита към качулката на върхната дреха, и при нейното използване би могло да се прикрие лицето му и да се затрудни разпознаването му, което деяние не представлява престъпление.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният акт е връчен на 28.04.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 02.05.2024 г. - в срока по чл.30а, ал.3 от ЗООРПСМ, срещу подлежащ на оспорване акт по чл.44, ал.1 от ЗООРПСМ индивидуален административен акт и от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, съдът констатира, че заповедта е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, с надлежно делегирани правомощия въз основа на Заповед № 225з-105 от 26.01.2024 г. на началника на 01 РУ-СДВР, с която заместник-началниците на 01 РУ-СДВР са определени за длъжностни лица, които да издават заповеди за налагане на ПАМ по ЗООРПСМ. Законната възможност за делегиране на правомощия е уредена в разпоредбата на чл.42 от ЗООРПСМ, според който в случаите по чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ принудителната административна мярка по чл. 41, т. 1 се налага със заповед на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице.

Противно на твърденията в жалбата, заповедта е издадена в съответната форма по чл.59, ал.2 от АПК и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. По силата на чл.42 от ЗООРПСМ мярката се налага в производство по глава четвърта, раздел II от ЗООРПСМ „Установяване на извършени противообществени прояви“ (чл.26-35 от ЗООРПСМ).

Разпоредбата на чл.26, ал.1 от ЗООРПСМ урежда правомощие на полицейските органи на МВР за извършени противообществени прояви по този закон да съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания.

Съгласно чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на ПАМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. В случая, срещу Е. Д. Д. е съставен акт № VI-82 от 27.04.2024 г. за установяване на административно нарушение по чл.26, ал.1 от ЗООРПСМ. Към акта са приложени документите по чл.27, т.1 и т.2 от ЗООРПСМ - писмени обяснения на нарушителя и писмени показания на актосъставителя като свидетел на противообществената проява. Оспорената заповед е издадена в срока по чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществени са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно намерено основание за налагане на ПАМ по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ.

Съгласно чл.21, т.7 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на

върщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на маски и действия за напълно прикриване на лицето или на части от него, което затруднява разпознаването. Няма спор, че процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл.2а, ал.1 от ЗООРПСМ. Поведението на лицето е санкционирано преди непосредственото провеждане на спортно мероприятие на 27.04.2024 г., в [населено място], Национален стадион „Васил Левски“, безспорно в неговата спортна зона по смисъла на пар.1, т.2 от ДР на ЗООРПСМ - определената с акт на кмета на общината зона, в която се осъществява контрол или пропускателен режим и която включва поземления имот, на чиято площ е разположен спортният обект, и прилежащата територия и инфраструктура до 500 метра от неговите граници. Не е спорно, че Д. е спрял за проверка в зоната на пропускателния режим – КПП №3, Сектор Б. Противно на твърденията в жалбата, за извършената му проверка не е необходима заповед за личен обиск. Съгласно чл.13, ал.2, т.1 от ЗООРПСМ лицата, които отказват да бъдат проверени, не се допускат на територията на спортната зона. По аргумент от противното всички лица подлежат на задължителна проверка, за да бъдат допуснати до спортното мероприятие.

Декларираните в чл.2, т.1 и т.2 от ЗООРПСМ цели на специалния закон са опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви. Значителна част от закона (Глава Трета) урежда мерките за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, което е указание за тяхната обществена значимост.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗООРПСМ ръководителят по сигурността и безопасността на спортното мероприятие организира пропускането на привържениците на различните отбори през различни входове на спортния обект, като осъществява контрол за:

1.правото на достъп;

2.недопускане влизането на лица и внасянето на забранени предмети и вещества по чл. 20 и 21;

3.недопускане на лица с наложена принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина.

По аргумент от чл.13, ал.1, т.2 от ЗООРПСМ при пропускането на посетителите в спорната зона на спортния обект е дължима проверка на лицата за недопускане на забранени предмети по чл.20 и чл.21. Общото посочване на разпоредбите на чл.20 и чл.21, всяка от които съдържа изброяване на няколко самостоятелни хипотези (предвид наличие на точки в тях) е указание, че всички посочени в чл.20 и чл.21 от ЗООРПСМ предмети и вещества са забранени. Като такива сред тях следва да се възприеме и посоченото в чл.21, т.7 от ЗООРПСМ – носене на маска, която може да послужи за напълно прикриване на лицето или на части от него, което да затрудни неговото разпознаване. Забраната е наложена в изпълнение на целите по чл.2, т.1 и т.2 от закона – очевидно с превантивна цел, за да бъде опазен ефективно общественият ред при провеждането на спортни мероприятия, като не се допускат и бъдат предотвратени евентуални противообществени прояви, извършени преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие.

В случая, жалбоподателят изгражда защитната си теза върху употребения в разпоредбата на чл.21, т.7 от ЗООРПСМ израз „носене на маски“, като поддържа, че забраната не касае притежаването на такива.

По силата на чл.22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за

предотвратяване и преустановяване на административни нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Очевиден е законодателният акцент върху превантивния характер на ПАМ, доколкото целта им е предотвратяване на нарушения и на вредните последици от тях. Идентични са целите на специалния закон (ЗООРПСМ) – опазване на обществения ред, предотвратяване на противообществени прояви, което е логично предвид факта, че извършването на спортни мероприятия е публична проява, неминуемо свързана с участието на големи групи физически лица, чийто живот и здраве следва да бъде опазен.

Съдът намира, че намерената за нарушена разпоредба на чл.21, т.7 от ЗООРПСМ следва да бъде тълкувана в светлината на забраната по чл.13, ал.2, т.4 от ЗООРПСМ, който забранява на територията на спортната зона допускането на лица, в които са открити предмети и вещества, чието внасяне на територията на спортната зона и спортния обект е забранено. Да се толерира притежаването и внасянето на маска на територията на спортната зона и на спортния обект означава да се допусне възможност за извършване на нарушение с тях по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ на територията на спортния обект, каквато не е превантивната цел на ПАМ съгласно чл.22 от ЗАНН и чл.2 от ЗООРПСМ. С други думи, допускането на лица, които притежават в себе си маски на територията на спортното мероприятие, означава да се допуснат потенциални нарушители на забраните по чл.21 от ЗООРПСМ и извършители на противообществени прояви, което също не съответства на превантивната цел на ПАМ. Знанието на законовите забрани би следвало да осигури лична превенция от страна на посетителите на спортни мероприятия в смисъл, че притежаването на маска може да бъде обект на забранителна мярка. Това от своя страна следва да не толерира носенето на върхни дрехи с пришити маски (фактът, че маската е пришита фабрично е ирелевантен), тъй като тяхна очевидна цел е използването им, защото иначе защо ще бъдат носени. В този смисъл не е достатъчно декларираното в жалбата, че жалбоподателят не е имал намерение да ползва маската. Всъщност, служителите на реда са длъжни да опазят обществения ред най-вече с превантивна цел като предотвратят настъпването на противообществени прояви, а в конкретия случай – като не допуснат на територията на спортното мероприятие лица, в които се намират забранени предмети и такива, с които може да се извърши нарушение или да се затрудни неговото разкриване.

Според съда превантивната цел на нормата на чл.21, т.7 от ЗООРПСМ е указана в самата нея - носенето на маска може да затрудни разпознаването, а оттук и предотвратяването и разкриване на противообществени прояви, каквато е непосредствената цел на специалния закон. След като като превантивна мярка е забранено „носенето на маски“ съгласно чл.21, т.7 от ЗООРПСМ, то и в изпълнение на забраните, свързани с пропускателния режим по чл.13 ал.1, т.2 и чл.13, ал.2, т.3, т.4 и т.9 от ЗООРПСМ, в спортната зона не следва да се допуска лице, което носи маска.

Проблемът е в буквалното тълкуване на глагола „нося“, което е изключително широко според Тълковния речник на българския език на БАН. В жалбата е цитирана само част от него, а именно „облечен съм, обут съм с нещо, имам върху себе си нещо за облекло, украса и под. в даден момент или често, обикновено“. Маската не е облекло, нито украса, тя има специфична цел, най-често свързана със запазване на здравето. Но в случая следва да се акцентира върху целта на специалния закон – предотвратяване и разкриване на противообществени прояви по време на спортни мероприятия. За изпълнение на тези цели и с оглед тяхната особена обществена значимост съдът

намира, че на глагола „нося“ следва да се даде по-широко тълкуване. Така, и според Тълковния речник на българския език на БАН, глаголят „нося“ означава още и: имам, държа нещо или някого в ръце; имам на разположение, държа нещо у себе си в даден момент или обикновено, винаги, постоянно или имам, притежавам или поддържам нещо на себе си като част от външния си вид. Посочените различни лексикологични тълкувания на глагола също навеждат на извод за по-широко тълкуване на понятието за противообществена проява по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ. Такова е дължимо, според решаващия състав на съда, и в светлината на целите по чл.2 от ЗООРПСМ и превантивния характер на ПАМ по смисъла на чл.22 от ЗАНН.

Тук е мястото да се отбележи различният и самостоятелен характер на административното наказание по ЗАНН по чл.26, ал.1, вр. чл.30а, ал.2 от ЗООРПСМ) и наложената ПАМ по чл.30а, ал.1, т.1, вр. л.30а, ал.3 от ЗООРПСМ. Налагането на ПАМ не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН, поради което съдът намира за неотнормирани изложените в жалбата доводи за ангажиране на административнонаказателна отговорност за „намерение“, „бъдещо несигурно събитие“, „опит за извършване на нарушение“ или „довършено деяние“. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от наказателното постановление по ЗАНН. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанието за налагането на ПАМ е самото нарушение.

Съдът приема, че в случая нарушението е описано еднозначно както от полицейския орган, така и от нарушителя. Служителят И. К. И. е посочил в докладната си записка от 27.04.2024 г., че при проверката на Д. установил, че на горната му връхна дреха има качулка, *към която е пришита маска*. В писменото си обяснение от 27.04.2024 г. Д. посочил: „полицаят ме задържа, защото имам пришита маска в качулката на суитчера, който така съм закупил“. В преписката се съдържа и протокол за доброволно предаване на 1 брой черна платнена маска. Независимо дали е фабрично пришита, обективен факт е, че към качулката на връхната дреха, с която жалбоподателят е посетил спортното мероприятие, е имало *пришита маска*. *Касае се за допълнително положено парче плат, доколкото* същото е могло да бъде отделено и предадено доброволно без да бъде нарушена целостта на дрехата. Това, че при проверката на КПП 3 на Сектор Б суитчерът е бил поставен на кръста на Д. според съда е указание, че същият съзнава законовата забрана, че носенето на маска е забранено на територията на спортния обект и прикрива притежаването на такава. Добросъвестното и съответно на забраните по чл.20 и чл.21 от ЗООРПСМ поведение на лицето изисква в спортния обект *превантивно* да не се внасят предмети и вещи, които биха улеснили извършването на противообществена проява.

Съвкупната преценка на тези доказателства навежда съда на извод, че маската е „пришита“ / „защита“ *допълнително* към качулката на връхната дреха, което не е характерно за такъв вид дреха, нито е житейски логично и разбираемо носенето на връхна дреха с *допълнително пришита маска* на

спортно мероприятие, за което са предвидени забраните по чл.20 и чл.21 от ЗООРПСМ. Като се съобразят и забраните, свързани с пропусквателния режим по чл.13, ал.1, т.2 и чл.13, ал.2, т.3, т.4 и т.9 от ЗООРПСМ съдът приема, че наличието на пришита към качулката на горната дреха маска за лице, която може да послужи за неговото пълно или частично прикриване с цел затрудняване на разпознаването му при евентуално извършване на противообществени прояви, обосновано е привлякло вниманието на проверяващите полицейски служители още при проверката на КПП 3 на Сектор Б и същите са наложили ПАМ по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ при правилно приложение на материалния закон.

След като сред целите на специалния закон са опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, предотвратяване извършването и разкриване на противообществени прояви, *то притежаването на предмети*, които улесняват извършването на противообществена проява може да бъде основание за налагане на ПАМ по чл.30, ал.1, т.1 от ЗООРПСМ. Изложеното е в съответствие с превантивния характер на мярката съгласно чл.22 от ЗАНН. След като носенето на маска за напълното или частично прикриване на лицето, което би затруднило разпознаването, е забранено по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ, то превантивните цели на мярката изискват именно за предотвратяване извършването на противообществена проява по чл.21, т.7 от ЗООРПСМ и за улесняване разкриването на нарушителите по смисъла на чл.22 от ЗАНН, на спортното мероприятие да не бъдат допускани лица, които притежават в себе си *пришити към връхните си дрехи маски, които да се използват по време на самото мероприятие*. Добросъвестните посетители биха могли да извършат преценка и личен избор на облеклото си по начин, че то да не застрашава опазването на обществения ред при провеждането на публичното мероприятие и да не благоприятства извършването на противообществени прояви.

В случая, от съвкупната преценка на доказателствата по делото се установява, че маската е била пришита към качулката на връхната дреха на жалбоподателя, за което говори и нейното доброволно предаване без данни за разкъсването или унищожаването ѝ. Подобно поведение правилно и обосновано не е толерирано от органите на реда, които не са допуснали на територията на спортното мероприятие потенциален нарушител. Независимо, че по време на проверката поведението на лицето е било правомерно, проверяващите служители напълно законосъобразно и съответно на целта на специалния закон и на ПАМ не са допуснали на територията на спортния обект потенциален извършител на противообществена проява. Това е така, тъй като чрез наложената ПАМ действията на служителите не са насочени единствено към разкриването ѝ, а най-вече са превантивни – към нейното предотвратяване и недопускане. ПАМ е наложена за минималния срок по чл.25, ал.1 от ЗООРПСМ, поради което не е допуснато нарушение на чл.6, ал.2-4 от АПК.

По изложените съображения наложената ПАМ е законосъобразна и съответна на целите по чл.22 от ЗАНН и чл.2, т.1 и т.2 от ЗООРПСМ. Не са допуснати нарушения на чл.146, т.4 и т.5 от АПК. На основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъдят сторените в производството разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Д. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. С. П. от САК, срещу Заповед № 24-VI-82-0146 от 27.04.2024 г. на заместник началника на 01 РУ-СДВР, с която на основание чл.41, т.1, вр. чл.30, ал.1, т.1, предл.2, вр. чл.21, т. 7 от ЗООРПСМ му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година“.

ОСЪЖДА Е. Д. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. С. П. от САК, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл.143, ал.3 от АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно съгласно чл.44, ал.1 от ЗООРПСМ.

СЪДИЯ: